

PolitieSportNieuws

NPSB

Nederlandse Politie Sport Bond

Ter Hoeve Uitgevers: Uitgave 533

December 2011 - Nummer 1623 - 78p JAARGAANG

Spetterend
NK ZWEMMEN

- 05 - Voorwoord: sport en politieprofessie
- 08 - Tennissport populair in Brabant Zuid-Oost
- 12 - Spetterend NK Zwemmen
- 17 - Internationaal congres: 'het vraagt om lef om vooruit te komen'
- 19 - Sandro Dirckx zegt NPSB vaarwel
- 23 - Succesvol EK basketbal voor dames in Dublin
- 26 - Driehonderd dienders aan start Zeven Heuvelenloop
- 33 - Prachtige nationale resultaten EK Schieten Denemarken
- 35 - Professioneel spektakel sportgala Amsterdam
- 37 - Verbroedering en plezier NK Klimmen
- 39 - Het gevoel van sport; met Jacqueline op marathonreis
- 43 - Judo trainingsseminar Nederland – Engeland
- 45 - Nieuwe voetbaldoorstart, gedelegeerden stellen zich voor
- 47 - NK teams hengelsport
- 49 - Hoosbuien en zonnetje korpscross Amsterdam
- 51 - Sportieve zaalvoetbalwedstrijden in Leek
- 53 - Roze fietstocht met een zonnig randje

SPORT EN DE POLITIEPROFESSIE

In het weekend van 19 en 20 november vond in het Hollandse Bergen het tweejaarlijkse thematische overleg plaats tussen de Europese politiesportbonden. Dit jaar de eer aan Nederland om het samen met de USPE te organiseren. Wij kozen het thema Sport en de Politieprofessie. Terugkijkend leverde het congres mij een aantal belangrijke lessen op, waarvan ik er drie kort met jullie wil delen.

Als aftrap werd een korte indrukwekkend film van de regio Amsterdam-Amstelland vertoond. In deze film laat men op treffende wijze zien hoe sport kan aansluiten bij ons dagelijkse werk. Beelden van een handbalster die zich zijdelings bewegend een weg door de verdediging van de tegenstander baant, gaan over in beelden van dezelfde handbalster die, nu gekleed in uniform, zich soepel bewegend rennend over een terras een weg tussen de tafels en stoelend baant. Het beeld van een rugbyster die een tackel inzet, gaat over in het beeld van deze collega in uniform die een tackel inzet op een vluchtende verdachte (gelukkig op een grasveld). Twee collega's in een karateduel laten in een beeld later zien hoe ze samen een verdachte aanhouden die zich verzet. Mooie beelden met als les: sport doet er toe in ons vak.

De tweede les was van professor dr. Maria Hopman. Te veel lessen eigenlijk om samen te vatten. Wist je dat er jaarlijks 8000 mensen sterven in relatie tot een inactief leven? Wist je dat een half uur bewegen per dag veel gezondheidsproblemen kan voorkomen en dat het je beter in staat stelt je werk te doen omdat je meer energie hebt? Je bent inactief als je minder dan een half uur per dag beweegt (wandelt, fietst, trap loopt, tuiniert), 40 % van de Nederlandse bevolking haalt dat half uur niet. Twee keer in de week een uur sporten is onvoldoende als je de rest van de week inactief bent. Inactieve mensen pushen te gaan sporten is vaak een brug te ver. De les van Maria: probeer inactieve mensen eerst actief te krijgen. Dan hebben ze mogelijk voldoende energie om de stap naar sport te zetten. In mijn poging mensen aan het sporten te krijgen was dit een wijze les.

Tot slot onze topsporter Femke Dekker die volop in training is om zich te plaatsen voor de Olympische Spelen. Zij leerde het publiek dat er een belangrijke vergelijking te maken is tussen topsport en politiewerk. Het resultaat en de prestatie gelden. Daar kijkt iedereen naar. Wat het allemaal kost aan voorbereiding blijft vaak buiten beeld. Een gegeven waar een topsporter en de politie mee hebben te dealen.

Kortom, een actieve levenshouding en sport helpen ons vak goed uit te voeren, ook al onttrekken deze inspanningen zich aan onze uiteindelijke prestatie.

Wilbert Paulissen
voorzitter NPSB

Column

Ik heb het al vaker gezegd, ik mag echt in m'n handjes knijpen als ik denk aan wat ik tot nu toe heb bereikt met mijn sport. Hoeveel mensen kunnen bijvoorbeeld nou zeggen dat ze al drie keer op de Olympische Spelen zijn geweest en dat ze een Olympische medaille hebben gewonnen? Ik vergeet het soms zelf wel eens.

Maar daar staat tegenover dat ik er ook veel voor heb moeten laten. Veel vrienden om mij heen hebben kinderen en een mooie maatschappelijke carrière opgebouwd. Daar heb ik geen tijd voor gehad. Maar dat was ook mijn eigen keuze. Ik train elf maanden per jaar, twaalf keer per week.

Tot mijn achttiende stond school op één, daarna kreeg sport steeds meer de overhand. Ik ben wel gaan studeren, omdat er door mijn ouders is ingeramd: je móet een papiertje halen, daar sta ik ook helemaal achter. Maar een echt studentenleven heb ik niet gehad.

Kerst is ook een moeilijke periode. Mijn trainer had er een spreuk over: while others eat turkey, you train twice as hard. Oftewel, Kerst is een kans om een inhaalslag te maken ten opzichte van de concurrentie. Dat idee nestelt zich in je hoofd tijdens het diner: ik zou nu eigenlijk moeten trainen. Na Kerst ga je op de weegschaal staan en zie je dat er toch weer een paar kilo'tjes af moeten. Wat dat betreft hebben sporters, ondanks hun gezonde levensstijl, aan het eind van het jaar eigenlijk precies hetzelfde schuldgevoel dat veel 'gewone' mensen hebben.

Een bewustzijn van de wereld om je heen, dat verlies je ook snel als je topsporter wordt. Je krijgt minder mee van het nieuws, maar belangrijker: je weet minder van wat er in de maatschappij speelt. Daarom ben ik blij dat ik parttime bij de Politie Hollands Midden werk. Daar sta ik middenin de samenleving en zie ik allerlei soorten mensen die erin leven. Van de allernetste figuren tot het schorriemorrie. Al die mensen zijn degenen die met me meelevens tijdens de Spelen.

Het mooie is dat ik op mijn werk weer dingen uit de sportde wil om door te zetten, om te presteren. Soms hoor bepaald team waarin hij werkt, dat het zo moeilijk is in een boot met acht vrouwen', roep ik dan. 'Hoe

wereld kan meegeven. Sportminded denken: ik bijvoorbeeld iemand klagen over een om met mensen samen te werken. 'Ik zit denk je dat het voor mij is?'

Werken geeft op zijn beurt weer dingen aan mij sport ook weer 'ontladen' bij mijn collega's. Als digheden hen ook enorm helpen, dan krijg ik daar dan alleen die persoon die goed kan roeien. Ik lever wetenschap en energie maken van mij juist weer drie jaar nog nooit zo goed gepresteerd.

terug. Ik kan mijn frustraties over de ik merk dat mijn mentaliteit en vaar-enorm veel energie van. Ik ben meer een bijdrage aan de maatschappij. Die een betere sporter. Ik heb de afgelopen

Femke Dekker
Topsporter Politie Nederland
Regio Hollands-Midden

TENNISSPORT POPULAIR IN BRABANT ZUID-OOST

Tekst: Gerda Preusting

Dat de regio Brabant Zuid-Oost (BZO) de tennissport heeft geadopteerd, is eigenlijk heel logisch. Het korps bruist van enthousiaste en sportieve mensen. Enkele honderden medewerkers tennissen, maar volgens Pieter van Bokhoven zijn dat er in feite veel meer. 'Niet iedere tennisser meldt zich aan.'

Pieter van Bokhoven

Een sportief korps met een zeer actieve personeelsvereniging: een portret van Brabant Zuid-Oost in een (sportieve) notendop. Korpschef Simone Steendijk is trots op deze beweging. 'Het voorbereidende werk om de tennissport te adopteren was al gedaan voordat ik hier kwam.' Pieter van Bokhoven is de tennisgedelegeerde van de NPSB. 'Tennis is een sport die al jaren enthousiast in ons korps wordt beoefend. We houden toernooien met de eigen collega's. De adoptie is in principe afgesproken voor drie jaar, omdat je dan ook de gelegenheid hebt een band op te bouwen met de partners van de organisaties waar je mee samenwerkt. Ik kan me voorstellen dat deze termijn verlengd wordt. Zeker omdat de sport hier zo populair is.' Simone Steendijk tennist zelf niet. 'Ik heb ooit één seizoen les gehad, maar kwam tot de ontdekking dat balsport niet mijn ding is.' De Brabantse korpschef heeft twintig jaar geroeid en daarmee aan (inter)nationale wedstrijden meegedaan. Roeien doet ze nu niet meer, wel loopt ze al vanaf de middelbare school hard. 'Ik heb een hele marathon gelopen en meerdere halve. Een heerlijke manier van ontspannen, lange afstanden hardlopen.' Ook is ze een enthousiaste wielrenster, zowel op de mountainbike als op de racefiets.

Sportambassadeur

Terug naar het tennis. Zoals gezegd, het korps beoefent de sport met enthousiasme en met verve. BZO kent ruim 200 actieve tennissers, blijkt uit eigen toernooien. Pieter: 'Tijdens het NPSB-tennistoernooi van afgelopen jaar deden twaalf regio's mee; 115 deelnemers afkomstig uit het hele land.'

Tennis is een populaire sport, laagdrempelig, voor jong en oud, man en vrouw, gemengd of individueel. Een combinatie van individuele inzet met conditie en techniek. Maar het succes van het tennistoernooi is de verdienste van Pieter, benadrukt Simone. 'Hij is de sportambassadeur van ons korps.'

De Brabantse commissaris vindt het als voorzitter van de personeelsvereniging vanzelfsprekend om tevens gedelegeerde tennis én zwemmen te zijn. Want ook voor de watersport heeft Pieter al drie jaar achtereenvolgens een toernooi georganiseerd in het Pieter van den Hoogenband zwembad. Ook Van Bokhoven heeft – net als zijn korpschef – een sportieve inslag. 'Ik heb met veel plezier gevoetbald, ben daarna voornamelijk trainer en scheidsrechter geweest. Verder fiets ik al 35 jaar naar mijn werk, door weer en wind, twintig kilometer per dag.'

Simone Steendijk maakt vanaf september 2009 deel uit van het Brabantse korps, eerst als waarnemend korpschef, vanaf 1 januari 2011 is ze de hoogste baas. Een onmiskenbaar Brabants accent verraadt haar roots.

Geboren en getogen in Brabant werkte ze na een opleiding aan de KMA dertien jaar bij de luchtmacht. 'Na de middelbare school ging mijn voorkeur uit naar de politie, maar ik was te jong. Toen werd het defensie.' Na de luchtmacht en een job in het bedrijfsleven volgde in 2002 een functie als districtschef in de regio Rotterdam-Rijnmond. 'Het was in 2009 heerlijk om weer terug te zijn in Brabant, een mooi moment in mijn leven.'

Duizendpoot

In het dagelijks leven is Pieter van Bokhoven projectmedewerker bij personeelszaken. Hij is een duizendpoot als het gaat om de organisatie van veel evenementen in zijn korps. Voor het NPSB-tennistoernooi is de samenwerking met vier mensen onontbeerlijk, zegt hij. 'Dat zijn de voorzitters van de tennisvereniging en een technische commissie en de twee ervaren wedstrijdleiders. Zij maken het wedstrijdprogramma. Ik zou niets zijn zonder hun steun. Bij de organisatie van zo'n toernooi is het van essentieel belang dat je de juiste mensen met de juiste uitstraling om je heen hebt. Een perfecte accommodatie, een goeie infrastructuur en een enthousiaste korpsleiding doen de rest. De kosten voor de organisatie van het NPSB-tennistoernooi bedragen een paar duizend euro, voor het gebruik van 25 *all weather* banen. Een vriendenprijs, als compensatie nemen wij er de catering af. We spelen op niveau, in twaalf sterkte categorieën, voor enkel, dubbel of mix. Er is een open inschrijving, dus ook de collega die nog maar net kan tennissen, kan meedoen.'

Budget

Simone Steendijk is een sterk voorstandster van bewegen. Ze stelt een flink budget ter beschikking om haar medewerkers te stimuleren. De personeelsvereniging voert uit. Het korps is zeer sportminded, want behalve tennis staan ook de halve marathon, een eigen fietsclub, een volleybal- en golf toernooi op de sportieve agenda. 'Onze activiteiten steunen ook goede doelen zoals de Alpe d'Huzes, de Tom Kustersloop en Tour de Blauw.'

'Na de vorming van de Nationale Politie zal opnieuw gekeken worden naar een sportprogramma. Er kunnen wellicht verschuivingen zijn, maar sport zal zeker blijven bestaan binnen de politie. Fit zijn is cruciaal voor ons werk. Ik vind het belangrijk voor ieders gezondheid en zeker voor ons vak om een goede conditie te hebben.' Het nieuw te vormen korps Oost-Brabant omvat straks twee kern-sporten (wielrennen en zwemmen) en twee adoptiesporten (tennis- en basketbal).

De korpschef is trots op het feit dat haar korps een topsporter in dienst heeft: wheeler Kenny van Weeghel, die komende zomer naar de Olympische Spelen afreist. 'We zijn op dit moment nog in gesprek met een tweede topsporter. Overigens werkt hier ook Margot Wetzter, oud topsporter/judoka. Als administratief ondersteuner is ze tevens webredacteur voor de personeelsvereniging.'

Voor de liefhebbers: op 3 mei 2012 vindt het volgende NPSB-tennistoernooi plaats.

LOPEN DOOR BOSSEN EN HEIDEVELDEN

Lopen met honderden politiecollega's door de bosrijke omgeving van Apeldoorn en Hoog Soeren en de prachtige heidevelden van Assel. Op de achtergrond het decor van het prachtige winterse landschap van de Veluwe. Wie wil dat niet? Voel je al een warming-up? Lees dan verder. Centraal Beheer Achmea gaat per 1 januari 2012 het wagenpark en de dienstongevallen van de politie verzekeren. Om dit feest samen te vieren doet Centraal Beheer Achmea – als grootste sponsor van de Midwinter Marathon – de politie het volgende aanbod: Alle medewerkers/sters van Politie Nederland kunnen op 5 februari 2012 gratis deelnemen aan de Centraal Beheer Midwinter Marathon. Het aanbod geldt voor iedere loper, want er zijn vier afstanden: 8 km – 18,5 km. – 27,5 km. – 42,195 km. Voor beginners, voor net ietsje-meer-lopers en marathonveteranen. Aan de twee kortste afstanden van 8 en 18,5 is een limiet verbonden, dat betekent vol is vol!

Programma

Op 5 februari ontvangt Centraal Beheer Achmea de politiedeelnemers in schouwburg Orpheus in Apeldoorn (tweehonderd meter van de start). Parkeergelegenheid is beperkt. Beter is om gebruik te maken van de centrale parkeerplaatsen en vervolgens met de pendelbus naar Orpheus te komen. Daar staat de koffie/thee klaar en kun je je omkleden. Ook de tas kun je er achterlaten. De catering na de finish heeft een winters karakter: erwtensoep met roggebrood. Let op: er is geen douchegelegenheid, dus neem warme kleren mee voor onderweg naar huis.

Loopshirt

Iedere loper krijgt van Centraal Beheer Achmea een functioneel loopshirt uitgereikt. De politie loopt die dag in haar eigen, pas ontwikkelde nieuwe loopshirt. Van degene die in dit shirt hebben gelopen tijdens de Zeven Heuvelenloop, wordt verwacht dat zij dit mee-brengen. 'Nieuwkomers' krijgen het politieshirt op 5 februari. Je ontvangt een registratiechip voor de tijdwaarneming. Deze chip kun je behouden en een volgend loopevenement weer gebruiken. Dan betaal je er een klein bedrag voor.

Inschrijven

Inschrijven doe je als volgt:

- ga naar <https://www.inschrijven.nl/formulier?id=2012020519403&ag=j&tl=nl&vr=q> (kopiëren en plakken)
- selecteer je afstand (onderdeel) bij Centraal Beheer Achmea Marathon
- voer daarna je persoonlijke gegevens in. LET OP: bij emailadres je korpsemailadres invoeren, privé emailadressen worden niet geaccepteerd

www.midwintermarathon.nl

BESTUURSNIEUWS

Per 1 januari 2012 blijft de NPSB gewoon bestaan en onze activiteiten worden meer bezocht dan ooit. Het bestuur is heel blij met de tijdens dit jaar ingezette ontwikkelingen. In 2012 gaan wij door op de ingezette weg en proberen we met onze bescheiden financiële middelen zoveel mogelijk sportieve evenementen te organiseren. In het volgende blad zullen wij daarover iets meer kunnen zeggen.

Wat gaat er wel veranderen? Twee e-mail adressen en het factuuradres. Vooral dat laatste is belangrijk om de nota's en declaraties betaald te krijgen.

Kasper Stevense, onze financiële steun en toeverlaat, is voortaan te bereiken onder e-mail adres: kasper.stevense@politiesport.nl

Vanaf 1 januari dient u de nota's te zenden aan NPSB, t.a.v. Kasper Stevense, Doctor Plesmanstraat 50, 3331 KH Zwijndrecht.

Ook het e-mail adres van ondergetekende is aangepast: ben.zegwaard@politiesport.nl
Ik vertrouw u hiermede van dienst te zijn geweest en wens u alvast een heel sportief en gezond 2012 toe.

Ben Zegwaard, penningmeester NPSB

POLITIEMAN ONTVANGT MILITAIRE ONDERSCHIEDING

Op 21 oktober verdiende Koos Janssen (KLPD) als eerste politieman het officiële scherpschutterbrevet met bijbehorende draagspeld. Op vrijdag 19 november werd Koos deze onderscheiding namens Kolonel N. Spreij, hoofd van het Bureau Internationale Militaire Sport, opgespeld door de eerste luitenant der Koninklijke Marechaussee R. van den Akker, chef de equipe van de militaire pistoolploeg.

Al een aantal jaren beoefent Koos Janssen de schietsport en is daarbij vooral gespecialiseerd in de discipline pistool. Oefenen doet hij op verschillende dagen en avonden per week bij de schietvereniging waar hij lid is. Koos heeft tevens contacten met defensie waarbij men er naar streeft samen in competitie te treden. Koos Janssen is fanatiek en gedreven als het gaat om zijn sport. Met veel enthousiasme vertelt hij erover. Als (mede)gedelegeerde van de schietsport binnen de NPSB is hij veel met de sport bezig en probeert hij collega's enthousiast te krijgen voor de verschillende disciplines binnen de schietsport. Onlangs mocht Koos bij defensie als politieman deelnemen aan het afleggen van de scherpschutterproef Pistool Glock. Deze proef bestaat uit schieten met een Glock 17, liggend op 25 meter, zittend en knielend op 20 en 15 meter. En dit alles binnen een korte tijdbestek. Steeds vanuit een holster het halfgeladen wapen trekken, doorladen en afvuren op een (klap)schijf die kort zichtbaar was. Aan deze proef is een scherpschutterbrevet en een officieel onderscheidingsteken verbonden. Op 21 oktober jl. behaalde Koos deze proef tweemaal hetgeen verplicht is volgens het reglement. Hiermee verdiende hij als eerste politieman het officiële scherpschutterbrevet met bij behorende draagspeld. Een mooi voorbeeld van sportieve samenwerking tussen politie en defensie! De NPSB feliciteert Koos van harte met het behalen van dit mooie resultaat!

RECTIFICATIE

In het vorige Politie Sportnieuws is helaas een fout geslopen. In de tekst over Tonnie Heijnen stond abusievelijk vermeld dat Tonnie werkzaam is bij de afdeling P&O. Tonnie werkt echter bij de afdeling Bijzondere Wetten van zijn korps Drenthe, afdeling milieu, als ondersteunend onderzoeker.

Spetterend waterenthousiasme

asme tijdens NK zwemmen

Tekst: Pieter van Bokhoven

Foto: Edwin Edens

Voor de derde en laatste keer was het Pieter van den Hoogenband Zwemstadion in Eindhoven het wedstrijdtoneel voor het NK Zwemmen voor de politie. In totaal hadden zich voor het zwemevenement op donderdag 17 november 50 personen ingeschreven voor 35 series over de bekende vijf wedstrijdnummers rug, vlinder, school, vrij en wisselslag. We konden zelfs nog twee estafette onderdelen plannen voor de 4 x 50 wissel en vrije slag. De meeste medailles gingen toch wel naar de bekende podiumzwemmers van de afgelopen jaren; bij de heren Jeroen Stuut (KLPD), Merijn Ellenkamp (Gelderland-Midden), Marco Weisbeek (A'dam) en Mike Stoffer uit Den Haag en bij de dames Jante Wolbers (Drenthe), Estelle de Jong (KMar), Babette Rens (Utrecht), Gosina van Stralen (IJsselland) en Rianne Schutte uit Zeeland.

WATERPOLO-TREFFEN

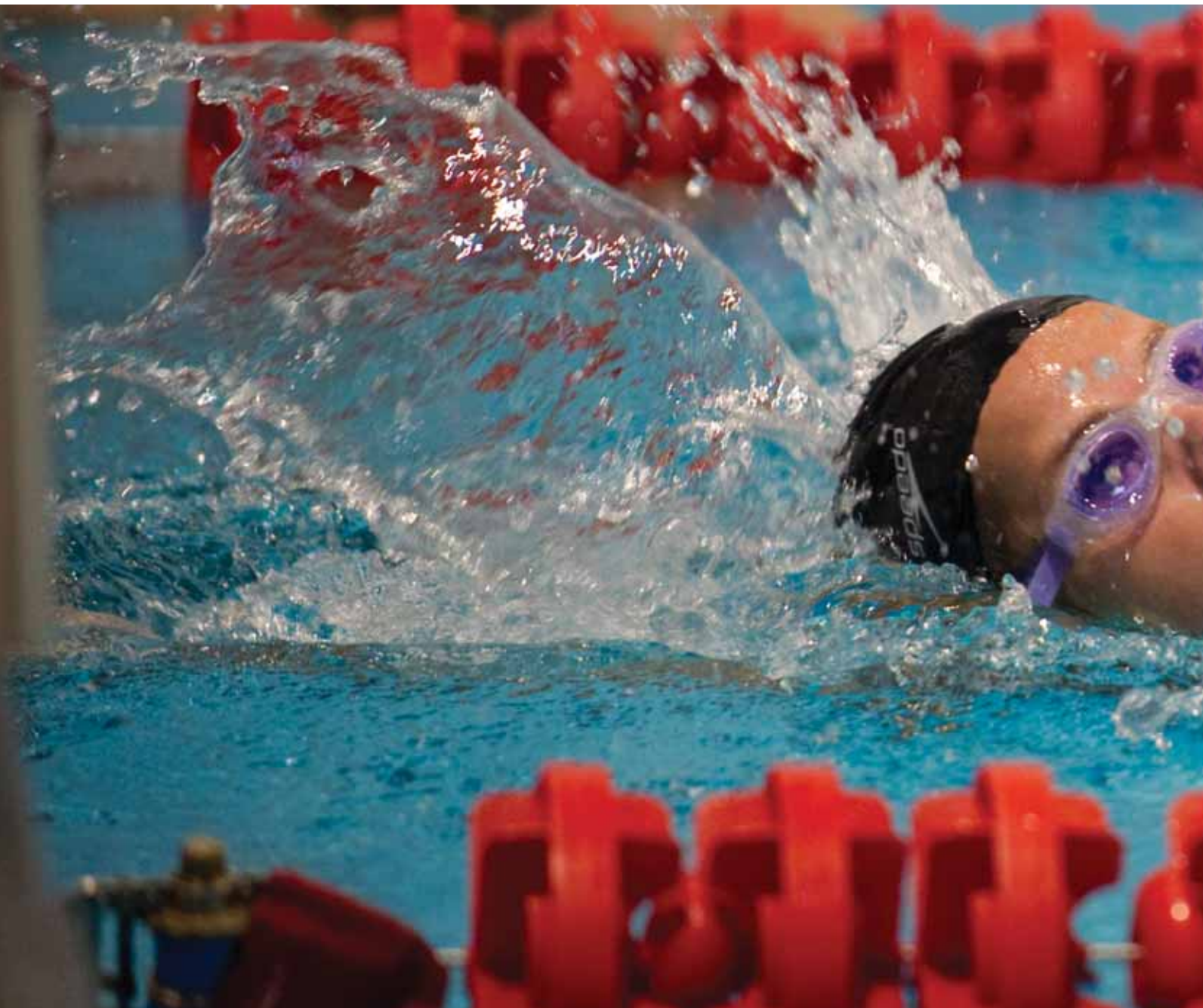

In de pauze van de zwemnummers (tevens lunchbreak voor zwemmers en jury) werd het 25m bad razendsnel omgebouwd tot een heuse waterpolo-arena. Hierin streden een team uit Gelderland, onder leiding van Johan Thijssen, tegen een gelegenheidsformatie uit Nederland

(met een Brabantse captain Raymond Verschoor). In een voor de leek loodzware wedstrijd van 4 x 5 minuten (netto tijd i.c. de klok gaat stil bij overtredingen of bal uit het water ed.) bleek de Gelderse formatie te sterk; ze vonden elkaar sneller, de schotkracht was aantoonbaar beter, maar vooral de omschakeling van verdedigen naar aanvallen was snel. Ze wonnen dan ook terecht deze sportieve en ontspannende ontmoeting met 10-4. Volgens alle deelnemers smaakte het naar meer en we gaan proberen dit uit te bouwen, naar wellicht in de toekomst weer een Nederlands team zelfs, wie zal het zeggen.

WATERCHALLENGE

Na de waterpolowedstrijd gingen de doelen er weer even snel uit als ze er in waren gekomen, en kon het zwemprogramma worden hervat. Na de laatste prijsuitreiking stond de uitdaging van het team uit Den Haag in de waterchallenge voor de andere teams. De Haagse delegatie is, met twintig zwemmers en trainer, traditiegetrouw de grootste (waarvoor hulde) en zette met varen, peddelen, zwemmen, duiken en over waterlopen als uitdager ook meteen een scherpe tijd neer van 59 seconden. Het team Nederland (ook acht zwemmers) dook letterlijk en figuurlijk een ½ seconde onder die tijd,

tot verdriet natuurlijk van het Haagse contingent. Het waterpoloteam uit Gelderland kon op haar beurt die tijd niet evenaren en raakte vijf seconden achterop. Een mooie afsluiting van een sportieve dag, een element overigens, wat we gelet op de functionele binding met de dienst, verder gaan uitbouwen.

TOEKOMST

De zwemgedelegeerde nam als laatste en in z'n eentje (onvrijwillig) afscheid van het bad, waar we drie jaar gastvrij zijn ontvangen. Er bestond kennelijk de indruk dat hij het record van de dag mét uniform nog wel wilde breken. Maar verder dan een nat pak en een dankwoord voor het aanwezige publiek kwam het niet. We zijn al ver met een regio om het komende NK Zwemmen onder te brengen en we hopen voor de jaarwisseling de datum en plaats van handeling te kunnen melden. Evenals de datum en vooral teamstelling voor het WK in Koeweit. Met een gemengd team van ongeveer tien personen hopen we in het voorjaar af te reizen naar Koeweitstad, vanzelfsprekend onder de vlag van de NPSB. De resultaten uit het verleden zullen we betrekken bij de samenstelling van deze zwemdelegatie.

De trotse zwemwinnaars op het erepodium

INSPIREREND CONGRES POLITIESPORT IN BERGEN (NH)

'het vraagt om lef om vooruit te komen'

Tekst: Gerda Preusting en Jacqueline Rustidge
Foto's: Colin Westerneng

Van 18 tot en met 20 november was hotel Marijke in het Noord-Hollandse Bergen de thuisbasis voor ongeveer vijftig politiesportbestuurders, afkomstig uit achttien Europese landen. Deze vierde internationale ontmoeting – eerder gehouden in Lubeck, Lausanne en Sint Petersburg – stond in het teken van samenwerking en toekomst.

Hotel Marijke stond garant voor het logistieke thema van dit congres: 'Typical Dutch'. Een warme ontvangst, gezellig familiehotel en heel veel vriendelijke service. Een goody bag met onder meer klompjes en een stroopwafel, de pepernoten op tafel en het zicht op veel fietsers en wandelaars maakten het beeld van Nederland compleet.

SPIJKERS MET KOPPEN

Na een korte toelichting op vrijdagavond van voorzitter Wilbert Paulissen toonde een informatieve film de diverse disciplines van het KLPD. Hardlopen en bewegen was hét thema waarover professor doctor Maria Hopman van het UMC St. Radboud uit Nijmegen zaterdagmorgen sprak. Maar niet nadat het congres officieel was geopend door USPE-voorzitter Luc Smeyers en de gasten met veel plezier genoten van de topsportfilm van de Amsterdamse

Congresgangers aan de slag.

collega's. Wilbert Paulissen sprak in zijn inleiding over de verbinding van het politiewerk met sport en hij hanteerde daarbij onder meer sleutelwoorden als teamwork, veiligheid en integriteit. 'Die komen we niet alleen dagelijks tegen in ons beroep, maar ook in de sport. Het vraagt om lef om vooruit te komen,' daarbij doelend op de prachtige shots van de eerste politiebeklimming van de Mont Blanc die zijn inleiding illustreerden. Na lezingen van Maria Hopman en topsporter Femke Dekker was er werk aan de winkel. De congresgangers gingen aan de slag in een worldcafé workshop met de onderwerpen missie, visie en waarden van de USPE. 'Tijdens vorige congressen zijn talloze ideeën hierover besproken, maar met de uitkomsten is nooit iets gedaan. De informatie is gewoon weggevoegen,' aldus Lus Smeyers. 'Met de ideeën van vandaag gaan we aan de slag, zodat we in oktober 2012 in Dublin tijdens het volgende congres spijkers met koppen kunnen slaan.' Later op de dag bezocht het congres een demonstratie van politiebikers in Zaanstad en werd de middag afgesloten met een tocht over de Amsterdamse grachten.

HONDERD KILO

Een korte wandeling bracht de gasten zondagmorgen naar de plaatselijke sporthal. Daar stonden Marieke van Lierop en Edwin Ellis (Amsterdam-Amstelland) gereed om onze Fysieke Vaardigheidstoets te demonstreren. Ademloos keek men toe hoe de Nederlandse politie de conditie van haar medewerkers toetst en hoe de test is aangepast op de praktijk van de straat. Waar de meeste landen nog gebruik bleken te maken van een hardlooptoets, gaf alleen Groot-Brittannië aan een vergelijkbare sporttest te hanteren. Na afloop konden de gasten zelf ervaren hoe zwaar een duwkar met honderd kilo inhoud aanvoelt.

Terugkijkend kunnen we vaststellen dat *Bergen 2011* een inspirerend, constructief en informatief congres was, een congres dat iedere deelnemer wakker schudde. De begrippen bewegen en samenwerken openden nieuwe perspectieven en keuzes om de onderlinge samenwerking tussen de USPE-landen te bevorderen. Met afspraken, plannen en ideeën die dit keer niet in de kast komen te liggen.

SANDRO DIRCKX ZEGT NPSB VAARWEL

'van niets naar iets: de doorontwikkeling van de NPSB'

Tekst: Gerda Preusting

Op 1 december nam Sandro Dirckx afscheid van de NPSB, de sportorganisatie waarmee hij vijftien jaar verbonden was. Vanaf 1996 zeven jaar als bestuurder, daarna als hoofd Bonds bureau. Straks wacht Sandro een andere uitdaging: in maart 2012 hoopt hij te worden gekozen als Secretaris-generaal bij de USIP.

Sandro Dirckx heeft zijn kantoor in Leusden al aardig opgeruimd. Hier en daar liggen nog enkele stapels papieren, er staan foto's en dozen die nog moeten worden ingepakt. Het is eind november, nog even en dan zegt hij de NPSB vaarwel. De organisatie waar hij zo lang nauw mee verbonden is geweest. In al die jaren huisde Sandro op drie werkplekken (Driebergen, Oosterhout en Leusden) en werkte hij met vier voorzitters. In de tijd als hoofd Bonds bureau zag hij de Sportbond flink doorontwikkelen. 'De NPSB was in 2002 in feite ten dode opgeschreven, maar een financiële injectie van de Raad van Korpschefs maakte het mogelijk om een doorstart te maken. In 2003 kwam er een officieel Bonds bureau.' Een glimlach. 'Nou ja, Bonds bureau, een zolderruimte van een KLPD -pand in Driebergen, waar ook het kantoor van het Politieorkest gehuisvest was. Er was helemaal niets, ik heb een computer gekocht bij de Aldi en zo zijn we begonnen. Een flinke uitdaging om van niets iets maken. In eerste instantie werkte Sandro twee dagen per week, vanaf april 2007 fulltime als volwaardig hoofd Bonds bureau door toevoeging van het politie topsportproject.

TOPSPORT

Die Aldi-computer was het begin van de doorontwikkeling. De Sportbond maakte een soort wedergeboorte mee. Anno 2012 staat de NPSB als een huis. Van een amateuristische aanpak in 2003 is de Sportbond uitgegroeid tot een volwaardige, professionele en moderne organisatie. Sandro stond aan de wieg van talloze veranderingen en bewegingen. Als een van de hoogtepunten in zijn NPSB-carrière noemt het gezamenlijke project van de Van Dam tot Damloop in 2007 met drieduizend dienders. Ook het bezoek aan de Olympische Spelen in Beijing - in het kader van het topsportproject - en de ontvangst aldaar van de grote groep politiefietzers in 2008 was een bijzonder moment. 'De kroon op het topsportwerk.' Het topsportproject - gestart in 2006 - bleek een succes. 'Binnen anderhalf jaar hadden we achttien topsporters binnen. Het liep als een trein. In het eerste gesprek met een kandidaat keek ik altijd kritisch en stelde ik mezelf de vraag: zou ik met hem of haar op de surveillanceauto willen? In totaal zijn er 25 topsporters ingestroomd, een flink aantal heeft de topsport inmiddels vaarwel gezegd en is een nieuwe carrière begonnen binnen de politie. Slechts enkelen hebben de politie verlaten. Ik ben erg verheugd over het feit dat de NPSB in 2012 een fulltime topsportcoördinator gaat aanstellen, zodat het project een flinke nieuwe impuls krijgt. Op dit moment zijn er nog acht actieve topsporters binnen Politie Nederland.'

SPIN IN HET WEB

Sportminnend Politie Nederland kent Sandro als de spin in het web bij de organisatie van talloze activiteiten. Een van de belangrijke opdrachten van de Raad van Korpschefs (RKC) was de verbinding leggen tussen korpsen, sportkoepels, het NOC*NSF en andere partners zoals de Koninklijke Marechaussee. Daarnaast organiseerde hij negen jaar op rij de Politie Sportdag, maar ook de ondersteuning van de gedelegeerden vroeg flink veel tijd. Sandro was tevens hoofdredacteur van het eigen huisorgaan - het Politie Sport Nieuws. 'Mede dankzij uitgever ter Hoeve kreeg het blad een modern, glamourachtig jasje. Ook de inhoud verschoof van alleen sportverslagen naar beleidsmatige, human interest en opiniërende artikelen. De website groeide mee, waarbij de focus werd gelegd op korte en actuele inhoud. We hebben ook een eigen brochure ontwikkeld. Ja, er is aardig aan de weg getimmerd,' blikt hij terug

'Het heeft even tijd nodig om het los te laten, maar het is mooi geweest na 15 jaar'

**Ontmoeting met de Chinese Secretaris –
generaal Sun Hangnan van de Chinese
politie sportbond in Beijing**

KNIP

Sandro zag de NPSB meegaan in de vaart der volkeren. Het beleid van de NPSB veranderde mee. ‘Een belangrijk wapenfeit is dat iedere medewerker/ster binnen de politie en de Koninklijke Marechaussee nu automatisch lid is van de Sportbond. De contributie is afgeschaft. Er kwamen ook nieuwe statuten en het bestuur zette in 2010 een knip in de 21 sporten die de NPSB omarmde, na advies van een toonaangevend adviesbureau in opdracht van de RKC. De zes sporten die directe verbinding vormen het politievak, krijgen directe financiële ondersteuning en zijn ook rechtstreeks verantwoordelijk schuldig aan het bestuur. Het overgrote deel van de overige sporten is geadopteerd door de regiokorpsen, Een revolutionaire beslissing, maar wel een manier die noodzakelijk was om als NPSB te overleven. De gedelegeerden van de adoptiesporten hebben inmiddels aangetoond dat zij op eigen benen kunnen staan. Heel knap hoe snel dat is gegaan.’

Het was de toenmalige Secretaris-generaal van de USPE, Dietmar Schönhoff, die in 2009 Sandro benaderde voor een functie bij de USIP. In februari 2010 werd hij gekozen tot vice-president tijdens een congres in Koeweit. De functie maakte hem verantwoordelijk voor de internationale contacten en verbindingen. ‘Sinds die tijd is er veel gebeurd. Ik heb nieuwe contacten gelegd met landen als Canada, Brazilië en China. De Europese- en Wereld politie sportbond heeft samen met de Arabische politie sport federatie een gezamenlijke wedstrijdkalender gemaakt.’ Onlangs werd Sandro benaderd voor de functie van Secretaris-generaal. Het congres van de USIP beslist formeel over zijn voordracht in maart 2012. Nee, een werkplek heeft de toekomstige Secretaris-generaal nog niet. ‘Waarschijnlijk ergens in de Randstad, het bureau dient te verhuizen van Polen (huidige Sekretaris-generaal) naar Nederland.’

HENGELSPORT

Sandro Dirckx heeft een passie voor de hengelsport. Als kind al. ‘Geërfd van mijn vader en opa.’ Ooit was hij gedelegeerde hengelsport, anno 2012 heeft hij de functie van secretaris van de EPFC (belangenbehartiging van de Europese politie wedstrijdvisser.) Verder heeft hij gewerkt bij een landelijke hengelsportorganisatie en was hij bestuurslid van een hengelsportvereniging. Zijn eigen professionele zeewaardige visboot ligt veel te lang aan wal, vindt hij, ‘het komt er te weinig van.’

Het was een lange weg tussen de Aldi-computer en de huidige NPSB. Als een soort *zzp-er* – zo noemt hij zijn functie – heeft Sandro stevige wortels gelegd binnen het fundament van de Sportorganisatie. Achter hem ligt een tijdperk van innovatie en verandering. ‘De basis van de gedachte blijft het enthousiasmeren van de politiecollega’s om meer te gaan bewegen en het leggen van verbinding door middel van sport.’ Een ding staat vast: de functie van hoofd Bondsbureau was geen *nine tot five job*. Dat weet ook Jacqueline Rustidge die zijn werkzaamheden bij de NPSB inmiddels heeft overgenomen.

Passie voor hengelsport

Sandro Dirckx heeft stevige wortels gelegd binnen het fundament van de NPSB. Achter hem ligt een tijdperk van innovatie en verandering. ‘De basis van de gedachte blijft het enthousiasmeren van de politiecollega’s om meer te gaan bewegen en het leggen van verbinding door middel van sport.’ Een ding staat vast: de functie van hoofd Bondsbureau was geen *nine tot five job*. Dat weet ook Jacqueline Rustidge die zijn werkzaamheden bij de NPSB inmiddels heeft overgenomen.

USIP:
Union Sportive Internationale Des Polices

USPE:
Union Sportive Des Polices d’Europe

EPFC:
European Police Fishing Committee

SUCCESVOL EUROPEES KAMPIOENSCHAP BASKETBAL VOOR DAMES

Tekst: Ernie Haverhals

Op zondag 23 oktober vertrok een delegatie van twintig medewerkers naar Dublin voor het tweede EK basketbal voor dames. Voor de Nederlandse dames was dit de eerste deelname aan een dergelijk groot toernooi.

Debby Muskee (Utrecht) in volle verdediging

Alle teams vertoefden in een luxe hotel op steenworp afstand van de luchthaven. Goed gelegen ten opzichte van de Dublin City University (DCU), waar het gehele toernooi gehouden werd. Men had bewerkstelligd dat alle atleten gratis gebruik konden maken van alle DCU faciliteiten. Ook het transport met kleine busjes was op deze korte reistijd afgestemd.

Na de openingsceremonie ging het EK van start met de wedstrijd tussen het gastland en de huidige Europees Kampioen. De vierde wedstrijd moest Nederland aan de bak tegen Ierland. Echter, de wet van Murphy was duidelijk op ons van toepassing. Het begon al met het verkeerd ophangen van de Nederlandse vlag, gevolgd door het spelen van het volkslied van de Nederlandse Antillen in plaats van ons eigen Wilhelmus. Het NPBT (Nederlands Basketbalteam) begon nerveus, maar gelukkig profiteerde het Ierse team niet ten volle van deze start. Door de hevige regenval lekte het dak, wat weer enkele uitglijders tot gevolg had. De scheidsrechters staakten hierop de wedstrijd. De volgende ochtend werd

in een reservesporthal het toernooi voortgezet. De Ierse dames zette hun betere basketbal verder. Vanaf het derde kwart kwam het NPBT beter in hun spel. Uiteindelijk werd er met 63-31 verloren.

BALVERLIES

De vijfde wedstrijd speelde Nederland tegen Engeland. Tijdens de eerder gehouden kwalificatieweek in Engeland werd ook tegen dit team gespeeld. De coaches zagen hierna kansen tegen het Britse team. Het NPBT ging voortvarend van start, waardoor het eerste kwart winnend werd afgesloten. Ook aan het einde van het tweede kwart stonden we nog voor. Maar na de rust waren de rollen opeens omgedraaid. Bij de Nederlandse dames liep het opeens niet meer, bij de Britten wel. Het NPBT verloor uiteindelijk met 50-35. Frankrijk was hierna de tegenstander van het NPBT. De Françaises zette van meet af aan onze spelverdeelster onder grote druk. Deze stevige *men to men press*, met vaak een *dubble en triple teaming* op onze spelverdeelsters, resulteerde in een enorme hoeveelheid balverlies aan onze kant. We konden vaak met moeite de

bal over de middellijn krijgen. De Françaises zagen ook steeds kans om na zo'n balverlies bliksemsnel te scoren. In alle kwarten herhaalde deze basketbalacties zich, Hierdoor verloren we deze wedstrijd ruim met 85-28 (in deze wedstrijd leden we 48x balverlies).

ACHTERSTAND

De volgende interland van het NPBT was tegen Griekenland. De Griekse dames hadden het NPBT duidelijk overschat, want ze keken nagenoeg het gehele eerste kwart tegen een achterstand aan. Ook in het tweede kwart kon het NPBT nog lang in de buurt blijven van de Grieken. Na de rust begonnen de Grieken onze spelverdeelsters onder druk te zetten. Ook in deze wedstrijd had dit veel balverlies tot het gevolg. De Grieken wonnen uiteindelijk ruim met 60-35. De dagen daarna werden de play-off wedstrijden en de finales gespeeld.

Voor het NPBT, als vijfde geëindigd, stond er een wedstrijd tegen de dames van Oblate Dynamos op het programma. Dit damesteam speelt in de hoogste Ierse divisie. Het eerste kwart toonde een gelijk opgaande wedstrijd, al waren de jeugdige speelsters wel heel snel in het transitieospel. In deze wedstrijden begonnen de tekenen van vier zware basketbaldagen zich af te tekenen. Menig NPBT speelster kreeg last van kleine blessures. Dit buitte Dynamos vooral in het derde kwart uit door ons op achterstand te zetten. Nog een keer lukte het ons, door strak te verdedigen, om tot drie punten terug te komen. Dynamos won uiteindelijk met 51-41 van een moe NPBT. Het verlies was mede te danken dat we deze wedstrijd slechts negen uit 28 vrije worpen scoorden.

Voor het eerst in de geschiedenis van de USPE werd Ierland Europees Kampioen. Over vier jaar is weer een volgend EK voor onze dames. We weten nu dat we nog harder moeten trainen. We weten ook dat er meer in kan zitten, want na slechts een jaar voorbereiding, toonden al vele dames een enorme vooruitgang.

EINDSTAND EK

1. Ierland, 2. Frankrijk, 3. Griekenland, 4. Verenigd Koninkrijk en 5. Nederland

GROTE VREUGDE IN EEN KLEINE WERELD

DRIEHONDERD DIENDERS AAN

Tekst: Gerda Preusting • Foto's Edwin Edens

Korpschef Henk van Zwam van de regio Gelderland-Zuid was op zondag 20 november gastheer van een zeer groot gezelschap. Rond 12.30 uur heette hij in zijn hoofdbureau driehonderd gasten welkom, die later op de middag deelnamen aan de Zeven Heuvelenloop. 'Een prachtige omgeving, geniet ervan. Geweldig om zoveel sportieve collega's vandaag onder één dak te hebben.'

START ZEVEN HEUVELENLOOP

Frans Bos (64) liep de sterren van de hemel

Onder bijzonder goede weersomstandigheden ging de 28e Zevenheuvelenloop om 13.00 uur van start met een record aantal deelnemers van ruim 26.000 lopers. Onder hen dus driehonderd politiecollega's, afkomstig uit het hele land, en een aantal medewerkers van de Koninklijke Marechaussee. In een prachtig, fonkelnieuw shirt met daarop de logo's van de beide organisaties. Om iets over enen werd er gestart door de hele snelle lopers, de rest volgde. Ieder in zijn eigen tempo. Allemaal gelijk, geen rangen of standen, geen regio's apart. Nationale Politie is bij de atletieksport al veel eerder bedacht.

Rijen publiek, speakergeluid en drommen lopers, maar Nijmegen had haar wereld op slot gedaan. Bij een temperatuur van acht graden en dichte mist was de wereld even klein. Ochtendnevel, winterzon en geurige bossen. Dat was de verrassing van de Zeven Heuvelenloop. Eenmaal in Groesbeek en Berg en Dal brak het zonnetje door en werd het aangenaam warm. Daar ergens – ter hoogte van hotel Erica – bij het 11 km-punt weten de ervaren lopers dat het vanaf dat moment alleen maar lekker over de rest van het parcours naar beneden gaat. De kilometers vlogen voorbij, de driehonderd politielopers genoten. De een liep voor een persoonlijk record, voor de ander was de finish het ultieme doel. Dat maakte niet uit. Eén ding stond vast, deze collega's liepen vandaag allemaal met hun hart. Dat bleek uit de brede glimlach op het gezicht bij binnenkomst in het personeelsrestaurant van het hoofdbureau. De medaille was binnen, vandaag werd de beloning geïncasseerd voor het harde werken van de afgelopen maanden.

De medaille is binnen...

Prachtige tweede plaats voor wedstrijdteam

Grote vreugde in die kleine wereld was er bij de wedstrijdlopers die de tweede plaats bereikten van ruim 800 teams. Proficiat! Tegen het grote geweld van de winnaar – de Radboud Universiteit – viel niet te strijden.

Als teamleider van de atletieksport kun je zo'n evenement niet alleen organiseren. Daarom veel dank aan alle mensen die hun handen uit de mouwen hebben gestoken. In bijzonder dank aan collega Maarten Meeuwsen en aan Henk Boekhorst die bereid waren mee te denken, te sjouwen en zich in te zetten voor vele hand- en spandiensten.

Tot 18 november 2012 bij de volgende Zeven Heuvelenloop in Nijmegen!

EK: SCHIETEN

PRACHTIGE RESULTATEN EN PERSPECTIEF VOOR DE TOEKOMST

Tekst: Gert Jan Hoolwerf

Foto: Paul Onckels

Nadat Griekenland zich dit voorjaar had teruggetrokken als organisator van de USPE-kampioenschappen in Schieten, was de teleurstelling groot. Deze zomer bereikte ons de berichten dat Denemarken de uitdaging aanging om het stokje over te nemen. De Denen beschikken in Vingsted, een plaats in het zuiden van Jutland, over een prachtige accommodatie, waar zowel geschoten als onderdak voor eten en slapen geboden kon worden.

De voorbereidingstijd werd hierdoor wel wat korter, maar zeker niet minder intensief. In Barneveld, op de banen van schietvereniging 'De Eendracht', werd op een aantal vrijdagen diepgaand op persoonlijke details getraind. En de zin om uiteindelijk af te reizen groeide hierdoor. De gezamenlijke inspanningen van de drie gedelegeerden Gert Jan, Paul en Koos, leverden prima omstandigheden op om met een gerust hart en veel vertrouwen af te reizen naar Denemarken. De ontvangst bij de Denen was hartverwarmend en zeer professioneel. Ook zij hadden natuurlijk onder tijdsdruk de zaken moeten regelen, maar het zag er allemaal fantastisch uit. De accommodatie, de verschillende banen alle voorzien van elektronisch punten telsystemen, de onderkomens, de voeding, het klopte allemaal. En doordat alles op een plek was ondergebracht, werd geen tijd gependend aan reizen. Na aankomst werd direct gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de wapens en de kleding te laten keuren. Met een kleine aanpassing van het verplaatsen van de knopen op een schietjas, werd alle uitrusting goedgekeurd.

Tijdens de imposante openingsceremonie droegen de in uniform geklede collega's de 23 vlaggen van de deelnemende landen en de USPE vlag naar binnen. De half overdekte vijftig meter schietbanen, waar de heren begonnen aan Olympia Match en indoor, waar zowel de dames als de heren aan luchtpistool startten. Astrid de Mooij behaalde hier haar keurige score, die zij onder deze omstandigheden gewend was te laten zien. Koos Janssen en Henk de Rooij hadden wat meer moeite om aan de verwachtingen te kunnen voldoen. Misschien kwam dat ook wel, omdat een Spaanse collega een zodanige score behaalde met luchtpistool, dat dit volgend jaar in Londen op de OS garant kan staan voor goud. Wedstrijdserie 591, finale 691, 1. Het betekende een USPE-record, wat ook weer een compliment is aan de organisatie. Moet wel gezegd worden, dat Henk aan deze discipline begon, nadat hij 's morgens al de Olympia Match, zijn hoofdonderdeel, had verschoten. Hij viel met zijn uitslag net buiten de finale, wat weggelegd is voor de beste acht schutters. Onze man, die de finale wel haalde, was Jan Zandvoort. Hij wist zich met 588 sterk in het veld van finalisten te plaatsen, wat in de historie van de NPSB een mijlpaal is. Ook de finale bracht Jan tot een prachtig einde. Zijn zelfvertrouwen, koelbloedigheid en rust leverde hem uiteindelijk een zevende plaats op. Naast deze plek veroverde hij respect, aanzien en waardering van het hele NPSB-team en de overige USPE deelnemers op dit onderdeel.

MUNITIE

De tweede dag stond in het teken van 3 x 40 schoten geweer in drie verschillende houdingen, liggend, staand en knielend. Henk kon ternauwernood ontsnappen aan een gele kaart, omdat zijn munitie niet voldeed aan de internationale eisen, namelijk geen mantelmunitie. Het bracht hem niet van de kaart en schoot een verwachtingsvolle precisieserie. Astrid kwam uit met luchtpistool in de damesklasse en ondervond veel tegenstand. Haar score eindigde op haar niveau. Op de derde en laatste dag moesten alle NPSB-schutters aan de bak. Jan van Vliet en Jan Zandvoort op luchtgeweer. Een moeilijk onderdeel, zestig schoten staand. In de voorafgaande trainingen bleek Jan van Vliet de rust zelve, terwijl hij nu alles uit de kast moest halen om elk van de 60 schoten in perfectie uit te voeren. En dat lukte goed, waarbij hij de andere Jan voorbleef op de ranglijst. Voor de pistoolschutters kwam het tweede deel van Centre Fire, het duelschieten, aan bod. De organisatie had voor goede munitie voor Henk gezorgd, die dit aanbod met enig bezwaard gevoel afsloeg. Hij had een andere keus gemaakt en schoot dit deel met het wapen van Koos, die daarna met een warm-ingeschoten wapen zijn deel kon schieten. Henk deed het prima en kwam tot mooie groepen. Koos bleek wat meer moeite te hebben en kwam moeilijk in zijn ritme. Halverwege zijn serie moest de jury er aan te pas komen om een mogelijk dubbel schot te kunnen waarderen. Zij kwamen echter met een teleurstelling voor Koos van de schijf terug. Niet de schijf was geraakt, maar zij hadden een gaatje in het houtwerk daarnaast gevonden, waarbij Koos hoopte op een 'dead rabbit' voor de BBQ. Astrid moest aan de bak voor een volledige wedstrijd Ladies Match en ook zij toonde het goeie ritme in het precisie gedeelte niet te kunnen vinden.

Als laatste was Koos weer aan de beurt om zijn kunnen te tonen met Vrij pistool, het sluitende onderdeel van dit kampioenschap. Koos begon sterk en kon zich met de allerbeste meten. Jammer genoeg was de tweede helft wat minder en verdween hij uit de topregioenen met een toch wel tevreden resultaat. Het toernooi werd 's avonds afgesloten met een banket, waarbij de internationale kontakten werden aangehaald, ideeën uitgewisseld, handen geschut en plannen gesmeed. Een mooi Europees Politie kampioenschap met veelbelovende winnaars, een enkel Europees record, prachtige nationale resultaten en perspectief voor de toekomst.

SPORTGALA POLITIE AMSTERDAM: PROFESSIONEEL SPEKTAKEL!

Tekst: Jacqueline Rustidge

Foto's: Rachele Cornelissen-Wenting

Op zaterdag 26 november jl. was de NPSB te gast bij de sportgala van de politie Amsterdam. Vooraf was niet veel prijs gegeven over de inhoud van de avond, des te groter was de verrassing tijdens de avond zelf.

Voor de gelegenheid was de sporthal van het PTO aan de Ouderkerkerdijk omgetoverd tot theater. Een sporttheater wel te spreken, want de hele avond stond in het teken van de sport. Diverse (top)sporters en collega's van de politie Amsterdam passeerden de revue. Bovendien was er een prominente rol voor onze topkanoër Robin Koenders. Hij gaf vastberaden aan op weg te zijn naar Londen 2012. Spreekstalmeester Henk Jan Kerkhoff praatte alle acts op zijn bekende humoristische wijze aan elkaar en in sneltreinvaart wisselden sportdemonstraties, muziek en huldiging elkaar af.

Als rode draad liep het spel 'petje op petje af', bekend van Holland Sport, door de avond heen. Hiermee werd het publiek op ludieke wijze actief betrokken bij de avond. De winnares van dit spel ging met een mooie sporttas naar huis. Naast de vele hoogtepunten van de avond, was het turner Yuri van Gelder die de slotact mocht verzorgen. Na

een indrukwekkend interview, waarin vooral naar voren kwam dat tegenslag in het leven ook kansen biedt om sterker terug te komen, gaf Yuri uitleg over het hoe en waarom van zijn warming up. Tot slot kreeg hij de circa vijfhonderd aanwezigen misstil tijdens een demonstratie van zijn kunnen in de ringen.

VERBROEDERING EN PLEZIER NK KLIMMEN

Tekst: Claudia van Duiven en Hans Robijn

Foto: Peter van Gorp

Op zondag 6 november was het zover, het tweede klimkampioenschap indoor van de Nederlandse Politie ging van start. Mountain Network had zijn deuren geopend voor de deelnemers en supporters.

Hans Robijn heette iedereen persoonlijk welkom. Bijna alle korpsen waren vertegenwoordigd en zoals bekend, sport verbreedert, dus degene die alleen was gekomen had snel een maatje. Een fotograaf die eigenlijk een paar shots zou nemen van zijn directe collega's werd ingezet als huisfotograaf. Thanx Peter! Het was vanaf het begin al duidelijk: dit werd een leuke, mooie sportieve dag.

Na de briefing en uitleg van de spelregels bleek de boodschap: ga lekker klimmen met je maatje en om half twaalf tel je de drie beste routes bij elkaar op. Na de lunch blijkt of je in de finale staat. Er waren drie groepen die meedongen naar de prijs: Beginners (cat. 3 t/m 5b), Gevorderden (cat. 5b t/m 6b) en de Experts (cat 6b t/m 7b) De touwen hingen klaar, we konden beginnen.

Gelukkig waren er ook veel collega's die vorig jaar hadden meegedaan, want platen tellen met betrekking tot de punten was toch voor sommigen een grotere uitdaging dan van te voren bedacht was. Na het inklimmen begon het heuse rekenwerk. Anderen gingen voor de Olympische gedachten: meedoen is belangrijker dan de winst. De ervaring was ook erg divers: van een paar weken klimmen in de benen tot jaren ervaring. De sfeer was erg goed, collega's vertelden welke de goede routes waren, waar

de pijnpuntjes zaten, men moedigde elkaar aan en er werd genoten van een ander als er een mooi punt was gescoord.

SPANNING

Tja, en toen de finale. De wedstrijdleiding had besloten dat er een extra finaleteam bij zou komen. Aangezien de beginnersgroep groot was, kwam er een beginners finale heren en dames. De zaal was leeg, de touwen hingen weer strak en klaar, de routes werden aangewezen voor elke categorie. De beginners heren mochten de witte 5C lopen de dames de paarse 5b. De gevorderden kregen touw 5 rood 6a en de experts mochten zich verbijten op een 7c. Spanning steeg, pof op de handen, laatste check of alles veilig is en start. Vanuit de zaal kwamen de aanmoedigingen, 'pak die daar, ja mooi, hop door, kom op je kan het,' iedereen ging tot het uiterste. Wat een mooie finale. Diverse finalisten haalden de top, dat betekende een volgende route waardoor je uithouding, kracht en mentale vaardigheden nog meer op de proef werden gesteld. De punten waren bekend. Wat een prachtige dag met een fantastische afsluiting. E-mails werden uitgewisseld, nieuwe klimafspraken gemaakt. Hans & Mountain Network dank voor de organisatie, op naar de kampioenschappen van volgend jaar.

HET GEVOEL VAN SPORT: MET JACQUELINE OP 'MARATHONREIS'

'What goes up must come down'

Tekst: Jacqueline Rustidge

Eigenlijk wilde ik het in mijn eerst rubriek met jullie hebben over netwerken. Hoe belangrijk netwerken is, ook in de sport. Maar vooral ook hoe leuk het kan zijn. Hoe een lijntje, lang geleden gelegd door oud- atletiekgedelegeerde Harry uit het Broek leidde tot mijn recente deelname aan de marathon van Dublin en een ontmoeting met de collega's daar. Maar, zoals Gerda Preusting zo mooi in mijn introductie verwoordde, wil ik ook het gevoel van sport met jullie delen. Dit in de hoop een beweging in gang te zetten waarbij iedereen, ongeacht de sport, het speciale gevoel kan ervaren. Vandaar dat ik van gedachte ben veranderd. Ik neem jullie mee op 'marathonreis'.

IN DE VOETSPOREN VAN MIJN VOORoudERS

Dublin, 31 oktober 2011. Een lang gekoesterde wens gaat in vervulling. De marathon van Dublin, geen ruim 42km, maar 26.2 mijl. Ik ontmoet Susan en samen lopen we richting startvak. Ik mag vooraan starten, dankzij de Dublin Police collega's. Nog gauw even een hap eierkoek, slok water, gelletjes controleren, startnummer controleren, chip, alles okay, dan tas afgeven en linea recta naar de start. Nog even buiten het vak wachten tot het Ierse volkslied, live gespeeld door politieorkest en door publiek en lopers meegezongen, klaar is en dan het startvak in. En dan, startschot. Mensen schieten links en rechts langs mij heen. Ga ik nu zo langzaam of gaan zij nu zo hard? Of hoor ik eigenlijk niet meer helemaal vooraan te staan. Hoe dan ook, ik loop dapper mee. Omdat ik voor de start

koud was heb ik zekerheidshalve mijn zweethemd onder mijn singlet aan gedaan. Dit blijkt geen goede keus, dus al hardlopend gaat singlet met zweethemd uit, even uit elkaar pulken en dan singlet weer aan. Gelukt! Intussen lopen we door o'Connellstreet, zo'n beetje de hoofdstraat van the city. Het was hier dat in 1870 Joseph Ravell werd geboren. De jonge Joseph emigreerde echter, zoals zo veel leren in die tijd, naar Engeland en vestigde zich in de buurt van Manchester. Hij ontmoette daar de liefde van zijn leven, Clara Emily Lord. Ze trouwden en uit dit huwelijk werden zes kinderen geboren, de jongste, Doris Ravell. Zij op haar beurt trouwde met Tom Rustidge, ze kregen een zoon, Derek Rustidge. Mijn vader. En daarom wilde ik zo graag een keertje in Dublin lopen, in de voetsporen van mijn voorouders.

'WHAT GOES UP MUST COME DOWN'

Het begint te miezeren als we Phoenix Park in lopen. Het waait en het gemiezer gaat over in regen. Bij zes mijl slik ik mijn eerste gelletje weg. Het loopt nog lekker en ik zit in een cadans. Wel helemaal alleen. Voor mij mensen, achter mij mensen, maar niemand direct bij me, waar ik even achter kan duiken als de wind weer vol van voren blaast. Maar niet klagen, hier heb ik voor getraind, dit kan ik, dus niet zeuren! We lopen over de buitenring van het park. De herfstkleuren zijn schitterend. Ik geniet, vooral van het publiek, 'good girl, your doing well!' en 'come on, you're a strong woman'. Ja zo voelt het nog best, strong woman!

Jacqueline (links) met collega's uit heel Ierland die gezamenlijk meededen aan het Dublin Police Frontline Start

Zoon Karsten bij het standbeeld van Molly Malone

misschien valt hij slecht. Maar zekerheidshalve steek ik hem bij me. Hier begint het wat moeizamer te gaan. Maar dan, Bonnie Tylor: *I'm holding out for a hero*. Het klinkt opzweepend, ik krijg kippenvel en voel me weer sterk. Intussen gaat de weg flauw omlaag. Heerlijk, ik vlieg er overheen en haal mensen in. 'Looking good girl, go on, you're almost there'. Yes, almost there en ik voel me goed. Bij 23 mijl nog een klim. Susan! En jij had gezegd dat het alleen maar dalen zou zijn! Ik neem het laatste gelletje van de organisatie, hij is vies, smaakt naar banaan terwijl ik getraind heb met aardbei. Maar ik slik 'm weg en spoel flink met water. Het gaat nog.

MAN MET DE HAMER

Maar dan, dan zijn plotsklaps de koolhydraten op. Geen snelle energie meer, slechts trage vetten resten mij. Mijn lijf schakelt over op 'slow motion' terwijl mijn hoofd nog denkt dat ik als een hinde over de weg scheer. Nee, de koek is op, de pijp is leeg. Ik zie zowaar een kilometer aanduiding: nog tig te gaan, pffft hoe kom ik die door! In mijn ooghoek zie ik man en kind bij het standbeeld van Molly Malone, de beroemde dame die overdag cockles en mussels verkocht op de markt en die in de avonduren bijkluste met een ander beroep. Maar het enige wat ik echt wil zien is het finishdoek.

Na de finish zoek ik mijn tas op. Er komen nog steeds lopers binnen en intussen heeft Pluvius 's hemels sluizen volledig opengegooid. Ik baan me een weg door het publiek op zoek naar ruimte. Ik ben blij, tevreden, koud, doorweekt en moe. In die volgorde. Maar wat is het gevoel weer mooi...

De heuvels in Phoenix Park zijn gemoedelijk. Ook dit kan ik, ik denk aan de vele keren dat ik de viaducten rondom Kampen heb 'bedwongen'. Het gaat nog steeds lekker. We denderen het park uit, heuvel af. Susan vertelde me dat het laatste deel van de marathon volledig heuvel af was. Iets om me op te verheugen! Het zou volgens haar vanaf zo'n twintig mijl zijn. Deze 'mijlpaal' houden we dus in de gaten! Maar eerst nog een paar bulten beklommen. We slingeren door woonwijken aan de zuidkant van de stad. Ik loop nog steeds fijn.

Gelletje twee is bij zestien mijl aan de beurt. En dan paniek. Heb ik wel genoeg? Ik had gerekend op en getraind met twee. Maar nu de laatste op is slaat de twijfel toe. De heuvels zijn hier fors. 'What goes up, must come down' staat met grote letters op een spandoek geschreven, halverwege een heuvel. Als het dan maar vanaf nu 'down' gaat. Maar nee, bocht om, weer een bult en de wind vol op de kop. Bij de drankpost op twintig mijl grijp ik een gelletje van de organisatie. Een gokje. Niet mee getraind,

JUDOKA'S OP DE MAT TEGEN ENGELSE COLLEGA'S

Tekst: Richard van Eijdsden

Op zaterdag 29 oktober organiseerden René Hofland en Richard van Eijdsden een judo trainingsseminar. De dag werd afgesloten met een interland tussen Nederland en Engeland.

De NPSB was te gast in de dojo van IBT Haaglanden met als gastheer René Hofland. Voor deze trainingen had Richard van Eijdsden ook het Engelse nationale politieteam uitgenodigd. Naast een grote opkomst van Nederlandse politiejudoka's waren er tevens negen Engelse judoka's van de partij. In totaal stond er een groep van dertig judoka's, mannen en vrouwen, op de mat.

De ochtendtraining werd verzorgd door de Engelse trainers Andy Moss en Chris Hunt. Het accent lag op ne-waza, grondtechnieken, waarbij ook de randori's niet werden vergeten. Chris en Andy vulden elkaar goed aan in de training en lieten een paar interessante vormen van san-kaku, een driehoeksverwuring, zien. Tijdens de lunch was er sprake van een prima sfeer tussen Engelse en Nederlandse judoka's. Naast het judo werden ook ervaringen over het politiewerk uitgewisseld. Je ziet terug dat judoka's door hun vechtsportachtergrond prima in staat zijn om complexe praktijksituaties op te lossen. Voor de middagtraining had René Hofland Annika van Emden uitgenodigd om de training te verzorgen. Annika - derde plaats op het laatste WK in Parijs - gaf een erg leuke training. Het accent lag op tachi-waza, staand judo. Ze wist op zeer enthousiaste en inspirerende wijze alle judoka's flink aan het werk te zetten. Naast een aantal tips om de kumi kata, pakking, van de tegenstander te ontregelen hield ze alle judoka's goed bezig met uchi-komi vormen. Daarna werd een pittige serie randori tachi waza afgewerkt.

Na de training was er een kort moment om bij te komen, een selectie van Nederlandse politie judoka's moest nog de mat op tegen de Engelsen. De interland werd geleid door scheidsrechter Henk Plugge, die voor het politiejudo graag wat tijd vrijmaakte. Henk heeft als oud politiemans nog altijd een speciale band met onze organisatie.

Chiel Willems liet er geen gras over groeien, hij gooide Gary Little met yoko-tomoe-nage die helaas op zijn buik landde, geen score. Korte tijd later herhaalde Chiel deze actie en scoorde waza-ari, hij ging direct door naar san-kaku en won de partij met ippon. Jeroen Verhoeven had het zwaarder, hij kwam snel achter te staan. Scott McKeating scoorde met soto maki komi een waza-ari. Jeroen was gewaarschuwd en kreeg steeds meer controle over de partij. Hij scoorde een ippon met soto maki komi, maar helaas buiten de mat. De scheidsrechter Henk Plugge beoordeelde dit prima, dus ging de partij verder. Scott kwam in voor een heupworp maar Jeroen wist dit te pareren en kon Scott uittillen en scoorde ook ippon.

Tom Rouwers zette het succes voort en scoorde al in zijn eerste actie met yoko tomoe nage een ippon. Inmiddels 3-0 voor Nederland, de eindoverwinning kwam in zicht.

TEAMWINST

Daarna moest Maarten Lelsz aan de bak. Maarten kwam geblesseerd uit de training maar wilde in het belang van het team toch de mat op. Helaas voor hem had Lee Holey andere plannen, hij wist met twee keer waza ari een winstpartij voor de Engelsen te behalen. De tweede waza ari scoorde hij met tani o toshi. Thomas Leppinl kwam in zijn partij Jason Moore tegen. Een kleine geblokte judoka die het de langere Thomas in het begin lastig maakte. Thomas had duidelijk meer lucht en kon na een linkse schouderworp doorgaan naar een ijzersterke houdgreep, weer ippon. De winst voor het team was nu binnen. Rob Kroonen moest het in laatste partij opnemen tegen de zwaardere Gavin McNeill. Rob is een langzame starter maar wist in de eindfase na een flinke krachtmeting Gavin te vloeren met een soto maki komi en door te gaan naar een houdgreep. Gavin had genoeg gezien en klopte af. Einduitslag 5-1 voor het Nederlandse team, wedstrijdpunten 50-10.

Alle judoka's hebben deze dag zeer positief ervaren en we hopen in maart met een team naar Engeland af te reizen voor de return. Als het gaat over fysieke en mentale weerbaarheid dan is er op deze dag recht gedaan aan deze belangrijke voorwaarden voor goed politiewerk. Alle judoka's op de mat komen uit de politieorganisatie en laten zien dat judo bij uitstek een meerwaarde voor een politiemans of -vrouw kan zijn in het werk op straat.

Oproep aan alle judoka's die werkzaam zijn binnen de politieorganisatie: 11 april is weer het NK judo voor politie in Amsterdam, in samenwerking met defensie.

NIEUWE GEDELEGEERDEN (VELD- EN ZAAL)VOETBAL

Vanaf 1 november is het voetbal als adoptiesport geadopteerd door de politie regio Utrecht. Het korps heeft twee gedelegeerden gevonden die de voetbalsport binnen de eigen regio de laatste jaren weer op de kaart hebben gezet. Het tweetal probeert als bondsgedelegeerde hetzelfde te doen voor politie Nederland.

Marco Miltenburg (l) en Patrick van de Lagemaat

PATRICK VAN DE LAGEMAAT,

wijkteam lid in Utrecht-Stad in het wijkteam Noord-West. Als speler de jeugdopleiding van FC Wageningen (BVO) doorlopen en uiteindelijk een contract voor de A-selectie. Door een zware knieblessure bleef een echte doorbraak in het betaalde voetbal helaas uit. Patrick speelde vervolgens vier jaar in het eerste elftal van Sv Spakenburg, momenteel is hij (assistent)trainer van de B-selectie. Patrick heeft diverse interlands achter zijn naam staan voor het Nederlands politie-elftal.

MARCO MILTENBURG,

groepschef Utrecht-Stad van het wijkteam Overvecht. Als speler in de jeugd van de FC Utrecht gespeeld en uiteindelijk bij Elinkwijk beland. Ook Marco heeft diverse

interlands achter zijn naam staan voor wat betreft het spelen in het Nederlands politie-elftal.

Patrick en Marco hopen door diverse toernooien (waaronder het NK) te organiseren de voetbalsport binnen politie Nederland weer levendig te krijgen. Het uiteindelijke doel is om zo veel mogelijk collega's op allerlei niveau plezier te laten beleven op en rond het veld.

Heb je vragen over het voetballen binnen politie Nederland? Bel of mail naar de gedelegeerden. De eerste voorbereiding voor het NK veldvoetbal is in volle gang.

NEDERLANDS KAMPIOENSCHAP VOOR TEAMS HENGELSPORT

Tekst: Karel van Engelenhoven

Het Nederlands kampioenschap voor teams stond dit jaar gepland voor 29 september en evenals andere jaren had de regio Utrecht de organisatie van deze wedstrijd. Enkele dagen voor de geplande datum moesten wij als vissers van de regio Utrecht de organisatie van dit kampioenschap stopzetten. Onze zeer gewaardeerde collega Lucas Kuijten, visser in hart en nieren, was door een noodlottig (dienst)ongeval om het leven gekomen. Dit besluit werd door de andere deelnemers, die zich inmiddels hadden opgegeven, gerespecteerd. In overleg met de gedelegeerden hengelsport Henk Kuipers en Jan Overbeek werd het kampioenschap verplaatst naar 18 oktober 2011. Het was ronduit geweldig dat opnieuw zoveel collega-vissers het voor elkaar kregen om toch aan de wedstrijd deel te nemen.

Ook de mensen van manege Lies Beukers in Almere waren direct genegen hun locatie opnieuw beschikbaar te stellen. Perfect. Helaas was de vis minder genegen om zich te laten vangen op 18 oktober 2011. Ook het weer zat die dag niet echt mee. Toch kunnen we terug zien op een mooi kampioenschap. Voor de eerste drie teams, bestaande uit vijf personen per team had de organisatie wasmanden met boodschappen samengesteld. Ook de vissers moeten de bekende broekriem aanhalen.

Het team van Twente werd met 7 punten Nederlands kampioen en zij plaatsten zich rechtstreeks voor het Europees kampioenschap 2012 wat in Ierland wordt gehouden. Het eerste team van Haaglanden werd tweede met 11 punten en als derde het team van Limburg-Zuid. Zij hadden 13 punten. Individueel had R. Staijen van Twente de meeste vis. Hij kwam aan een gewicht van 3269 gram.

HOOSBUIEN EN EEN ZONNETJE TIJDENS KORPSCROSS AMSTERDAM

Tekst: Gerda Preusting
Foto's: Henk Boekhorst

Voor het eerst sinds lange tijd schoof de NPSB weer aan bij de korpsveldloop in Amsterdam. Het werd een gezellig en sportief ontmoeten. Sleutelwoorden waren doorzettingsvermogen, discipline en mooie resultaten. En die plens regen? Och, die kregen we er gratis bij, aldus spreekstalmeester Henk Jan Kerkhoff.

Jeroen van de Markt: winnaar bij de heren

Donderdag 20 oktober. Een prachtige regenboog kleurt de hemel boven het Politie Trainingscentrum Over-Amstel. Ruim honderd hardlopers- en loopsters hebben zich verzameld om de strijd aan te gaan met de afstand van 9,6 km (heren) en voor de dames 7,2 km. Het parcours ziet er hier en daar niet fraai uit. Veel water, modderige plekken en gladde, zompige ondergrond. Ga er maar aan staan, maar wat wil je? Een cross is een cross, grijnst Henk Jan Kerkhoff. 'Laat je verrassen.' De organisatie, verzorgd door de collega's van Amsterdam-Amstelland, staat als een huis. Duidelijk uitgezet parcours, professionele tijdwaarneming door Mylaps Championship (inclusief startnummer en chip) en een officiële prijsuitreiking. Na het startschot van districtschef Ad Smit stuiven de voorste lopers het parcours op. Anderen doen het rustig aan en lopen voor de sportieve gezelligheid. Hoe dan ook, alle deelnemers krijgen een enorme hoosbui over zich heen.

GEBROKEN VOET

Jeroen van der Markt (regio Utrecht) pakt al snel de koppositie en staat hem niet meer af. Menno van der Meer (KMar Schiphol) volgt als tweede. Hij moet luttele meters voor de finish nog sprinten, omdat Jeffrey Vork (Amsterdam-Amstelland) hem dicht op de hielen zit. Winnaar Jeroen is superblij. Tijdens de Van Dam tot Damloop in 2010 brak de wedstrijdloper zijn voet en was zeker zes weken uitgeschakeld. Bij het herstel ging er iets mis en toen Jeroen na enkele maanden weer voorzichtig begon te rennen, brak de voet opnieuw. Op dezelfde plaats. Geen wedstrijden meer voor deze Utrechtse collega. Maar vandaag lukt het weer, zoals vanouds. Bij de dames finisht Ilona Lievaart (Haaglanden) als derde. Zij moet haar Haagse collega Liesbeth Voorthuijsen nipt voor laten gaan. Voor de Haagse dames waren de crossrondjes een peulenschil. 'We hadden er nog wel een rondje aan vast willen knopen, 'aldus Ilona en Liesbeth. Nieuwe coördinator topsport Jacqueline Rustidge tikt als eerste aan Tijdens de prijsuitreiking zijn er bloemen en medailles voor de Amsterdamse winnaars. Een aantal NPSB-lopers gebruikten vandaag de cross om zich te kwalificeren voor het EK-cross in maart in Boekarest (Roemenie). De tweede kwalificatiewedstrijd is op zaterdag 17 december. Dan zijn we te gast bij de Drentse collega's in Emmen.

De benen van de winnaars na afloop:
Jacqueline Rustidge en Jeroen van de Markt

SPORTIEVE ZAALVOETBALWEDSTRIJDEN IN LEEK

Tekst: Hans Bonting

Donderdag 13 oktober 2011 werd voor de tiende keer het noordelijk zaalvoetbaltoernooi gespeeld in Leek, nabij Groningen. Uitgegroeid van een onderling toernooitje in een sporthal met één veld, naar een voor alle noordelijke politie voetballers vast begrip het 'ZVT Leek'.

De winnaars: recherche Groningen

Het damesvoetbalteam Groningen

Na een aantal jaren kwam het verzoek van de meespelende dames (in de herenteams) om een aparte damescompetitie op te zetten. In 2009 zijn we daarmee begonnen. Vier regionale teams vanuit het land kwamen spelen, in 2010 waren het vijf damesteams en voor 2011 hadden zich zeven teams ingeschreven. Maar toen kwam 'Baflo' en werd het hele toernooi afgelast. Als bestuur hadden we toch het gevoel dat een jaar zonder voetbal een beetje een gemis zou zijn, derhalve werd het toernooi alsnog gespeeld. Helaas was het deze keer het meerdaags internationale zaalvoetbal toernooi in Eibergen dat ons een aantal damesteams kostte. Niet op de politiekalender, dus geen rekening mee gehouden, werd het in dezelfde week gespeeld. Gelukkig waren de damesteams van Groningen, IJsselland, Noord-Holland-Noord en Zaanstreek-Waterland er nog wel.

Omdat twee ploegen een flinke reistijd hadden, was de start ietsje later en werden de wedstrijden ingebed tussen

de heren, die er al twee speelronden er op hadden zitten. Er werd gespeeld in een poule waarin de vier teams een volledige competitie zouden spelen. ZaWa deed goede zaken door de eerste wedstrijd te winnen. Niet gehinderd door enige schroom trad Groningen in de tweede wedstrijd tegen ZaWa aan en wist de ploeg hun enige nederlaag van het toernooi toe te brengen. Hierdoor bleef het lange tijd spannend in de poule. Echter ZaWa bleef winnen en de andere teams verdeelden de punten. Het voetbal van de dames was over het algemeen goed te noemen. Leuke individuele acties, maar er werd ook heel goed gecombineerd. Kansen te over, veel gemist en toch werden er dertig goals gemaakt. Verder is zeker vermeldenswaardig dat alles wedstrijden erg sportief verliepen en er geen blessures zijn gevallen.

In 2012 staat het toernooi weer gepland, de datum is 19 april. Damesteams uit het land die willen meedoen, kunnen zich alvast aanmelden.

Nederlands Kampioenschap Veldvoetbal 2012

Op woensdag 30 mei 2012 wordt het Nederlands kampioenschap veldvoetbal gehouden op het schitterende complex gelegen aan Sportpark de Westmaat (thuishaven van Sv Spakenburg / vv IJsselmeervogels) in Spakenburg.

Er kunnen maximaal 22 teams deelnemen aan dit toernooi, dus wees er snel bij. Het toernooi start om 9.00 uur, de teamcaptains dienen zich een half uur voor aanvang van het toernooi te melden bij de wedstrijdleiding. Deelnemers worden ontvangen met koffie / thee en een lekkere gevulde koek. Na afloop is er de mogelijkheid om deel te nemen aan een koud buffet. De kosten van dit buffet zijn € 5,00 per persoon. De opgave hiervoor dient voor 1 mei bij ondergetekenden te worden gemeld.

Inschrijven? Neem dan contact op met de Patrick van de Lagemaat en/of Marco Miltenburg.

Adres
Sportpark de Westmaat
Westdijk 12 Spakenburg

ROUTEBSCHRIJVING

Sportpark de Westmaat is gemakkelijk bereikbaar via de A1, afslag Amersfoort/Bunschoten (afrit 12). Bij einde van de afrit richting Bunschoten. In Bunschoten bij de eerste en tweede verkeerslichten rechtdoor rijden. Bij rotondes eveneens rechtdoor rijden. Deze weg gaat uiteindelijk over in de oprit van ons parkeerterrein. De toegang tot het sportpark is aan het eind van het parkeerterrein.

Patrick van de Lagemaat (10079@utrecht.politie.nl / 06-12957321)

Marco Miltenburg (8100@utrecht.politie.nl / 06-50740576)
Gedelegeerden afdeling voetbal NPSB

NU NOG DROOM, STRAKS DAAD: ROZE FIETSTOCHT MET EEN ZONNIG RANDJE

Tekst: Gerda Preusting
Foto's: Willem van Zeben

Op 14 juli 2012 vertrekken 39 dames en één heer voor een fietstocht van achthonderd kilometer van Groningen naar Londen. Einddoel is de Olympische Spelen. De opbrengsten van sponsoring en eigen bijdrage gaan naar Pink Ribbon. Onder de deelnemers twee politievrouwen. 'Het idee sprak ons aan, daarom fietsen we mee.'

Oud-politieman Roel Wiersema (62) heeft iets met fietsen. Niet zo maar een tochtje rondom zijn woonplaats Nunspeet of over de mooie Veluwe. Nee, fietsen over lange afstanden. Dat begon in 1972 toen hij met een team in vier dagen tijd duizend kilometer fietste naar de Zomerspelen in München. De voormalig sportinstructeur van defensie wilde daar atleet Haico Scharn op de 1500 meter zien schitteren. Het liep in München anders dan verwacht. Haico keerde voortijdig terug naar Nederland, zo ook het fietsgroepje. Weer duizend kilometer in vier dagen tijd.

DRUIVENSTRUIKEN

Enkele decennia later waren de Olympische Spelen weer het doel. Roel – inmiddels politiemans in de regio Noord en Oost-Gelderland - bereikte in 2004 met zijn fietsvrienden na 28 dagen en 3200 kilometer Athene. 'Ergens in die week filosofeerden we laat op een avond onder de druivenstruiken over een fietstocht naar de volgende Spelen: Beijing.' Het idee liet hem niet onberoerd, maar hij

kreeg geen response. Dat veranderde na een oproep in het magazine van de Nederlandse Politie Bond. 'De telefoon stond roodgloeiend, van de ruim honderd belangstellenden bleven er uiteindelijk twaalf politiedeelnemers over: twee vrouwen en tien mannen. Plus twee begeleiders.' De afstand van elfduizend kilometer (!) werd voor een groot deel afgelegd over een onbekend terrein. Een monstertocht vol ontberingen door de onmenselijke Gobiwoestijn in Mongolië met zandstormen en extreme hitte. Een combinatie van avontuur, enorme uitdaging en sport op wereldniveau. In Beijing was er een spontaan weerzien, de ploeg werd ontvangen door kroonprins Willem-Alexander en gehuldigd in het Holland Heineken House. De opbrengst was voor de organisatie Right to Play die kinderen over de hele wereld helpt zich te ontwikkelen met behulp van sport en spel.

BORSTKANKER

Na terugkomst waren er veel vrouwen die Roel lieten weten ook wel een fietstocht te willen maken. Die gedachte liet Roel niet los, maar het idee verwaterde. Het werd 2009, Londen naderde... Het plan kwam weer opborrelen: fietsen naar Londen met een groep vrouwen. Roel ging aan de slag, maar de vrouwen wilden niet meer. 'Na een oproep binnen mijn eigen omgeving kwamen wel reacties los. Uit alle geledingen van de bevolking meldden zich vrouwen. Ik ken veel mensen in mijn eigen woonplaats; ik ben zwemtrainer geweest en was destijds ook verzorger

bij de voetbalclub. Ik ben tevens lid van een fietsclub.' Het idee sloeg aan, met als bijzonderheid dat dit een fietstocht zou worden uitsluitend voor vrouwen. Dat dit plan een veel grotere diepgang zou krijgen was niet voorzien. In augustus 2008 openbaarde zich onverwachts borstkanker bij Roel's echtgenote waaraan zij overleed in februari 2009. 'Toen spontaan uit de groep het idee kwam om de opbrengst aan Pink Ribbon te schenken, liepen wel even de koude rillingen over mijn rug.'

Collega Annemarieke van Maanen (42) was een van de vrouwen van het eerste uur die zich meldde. 'Het goede doel heeft mij ertoe gebracht om zonder twijfel ja te zeggen tegen deelname aan de fietstocht van Olympink. Het initiatief heeft veel eigenschappen waar ik mezelf mee identificeer: sportiviteit, enthousiasme, ondernemend, avontuurlijk en maatschappelijke bewogenheid. Ik ben eigenlijk een hardloopster, maar ik ga gewoon fietsen.' Carla van der Fluit (51) van de regio Noord Holland-Noord is ook hardloopster, maar laat weten eigenlijk alle sporten leuk te vinden. 'Ik doe mee met de fietstocht voor Pink Ribbon omdat ik borstkanker van dichtbij heb meegemaakt. Dat ik hiermee een goed doel steun om zo meer onderzoek te verrichten ter voorkoming van borstkanker of het onderzoek te houden, vind ik een goed streven.'

HUIS- TUIN- EN KEUKENFIETS

Anno 2011 staat de organisatie als een huis. Er is een Stichting opgericht, de speelse naam Olympink 2012 geeft een duidelijke verwijzing naar Olympia en Pink Ribbon. Initiatiefnemer Roel Wiersema is coördinator en eindverantwoordelijke, diverse commissie buigen zich over taken als public relations, financiën en sponsoring. In april en oktober werd gezamenlijke getraind op een gewone huis- tuin- en keukenfiets. Daarop worden straks ook de 800 km afgelegd. 'De leeftijden van de deelnemers liggen tussen 35 en 65 jaar. De kosten voor de tocht komen geheel voor eigen rekening. Maandelijks wordt door ieder een bedrag gereserveerd,' aldus Carla en Annemarieke. Naast sponsorbijdragen is het de bedoeling dat iedere deelnemer duizend euro bij elkaar sprokkelt. Zo heeft Carla in Frankrijk drijven geplukt en is Annemarieke van plan in het bowlingcentrum van haar vader een toernooi te organiseren ten gunste van de actie.

PIET PAULUSMA

Voor de twee politievrouwen, hun begeleider en de rest van de groep loopt de zandloper langzaam leeg. Nu nog droom, straks daad. Nog een half jaartje te gaan en dan is het zover. Op zaterdag 14 juli 2012 is de start vanaf de Grote Markt in Groningen. Er gaat een begeleidingsteam mee met een busje en twee personenauto's. Onderweg wordt geslapen in hotels die deels of volledig sponsoren. 'Hotel Sparrenhorst in Nunspeet sponsort de overnachting voor de hele groep.' Weerman Piet Paulusma zal het vertrek luister bijzetten. Via Nunspeet en Amsterdam zet de karavaan koers naar België om vervolgens in het Franse Calais over te steken naar Dover. Van daaruit zal de groep door het prachtige glooiende landschap van Engeland, Londen bereiken. De Tour bestaat uit twaalf étappes, zodat de aankomst in Londen op woensdag 25 juli is. Een dag later wordt de cheque met sponsoropbrengst onder veel media aandacht overhandigd aan Pink Ribbon. De twee politievrouwen verheugen zich op de tocht. Beide sportief,

graag in de buitenlucht. Annemarieke is in het dagelijks leven klachtenbehandelaar in haar korps. Ze wil graag dagen overhouden voor de vakantie. 'Daarom heb ik uren gekocht.' Hoofdagente Carla neemt verlofdagen op.

Roel Wiersema is inmiddels al enkele jaren met pensioen, maar voelt zich nog nauw verbonden met de politieorganisatie. Daarom is hij verheugd dat er twee politievrouwen straks meefietsen. Nee, helaas, van de beide korpsen geen sponsorondersteuning,' melden de beide collega's. 'We snappen dat wel, er zijn zo veel prachtige prestaties voor zoveel goede doelen. Denk aan de Alpe d'HuZes of de Roparun.'

Roze is de kleur tijdens Olympink2012. Roze voor een prachtig doel. Het doel, de deelname en de reisbestemming maken de rit naar Londen heel bijzonder. Een fietstocht met een zonnig randje. Maar ook een fietstocht die de ziel verrijkt. Zo zal het gevoel ongeveer zijn als Carla, Annemarieke en Roel samen met de ploeg op 25 juli in Londen arriveren.

www.olympink2012.nl

MAROKKO'S HOOGSTE: TOUBKAL EXPEDITIE 2012

In april 2012 start een bijzondere bergexpeditie. Zeven van de twaalf deelnemers zijn andersvaliden en gaan de uitdaging aan met een lichamelijke beperking. Na een goede voorbereiding door maandelijks een gezamenlijke training te volgen, zullen deze collega's een poging ondernemen om de hoogste berg van Marokko te bedwingen. (4167 meter)

De reis wordt mogelijk gemaakt door onder andere bureau Diversiteit, de NPSB en een aantal korpsen. De deelnemers investeren in tijd, geld en vooral vele uren trainingsarbeid. Deze trekking door het hooggebergte is te vergelijken met een stevige tocht door de Alpen. De beklimming zelf is technisch gezien niet moeilijk. men wandelt over goed begaanbare paden van vallei naar vallei, van dorp naar dorp. De expeditie eindigt in Marrakech.

De Toubkal is de hoogste berg van Marokko, 4167 m. Het berglandschap telt hoge bergkammen en diep ingesneden dalen. Het is een ruig gebied, steenachtig, droog. In november valt de eerste sneeuw en in de winter kan hier volop geskied worden. De Toubkal ligt op slechts 65 km van Marrakech. De tocht is pittig door de grote

hoogteverschillen die men elke dag moet overwinnen. Een deel van de bagage wordt door ezeltjes vervoerd en een deel dient men zelf te dragen. De kans is aanwezig dat er in de periode dat deze expeditie plaatsvindt, nog sneeuw in de bergen ligt. In dat geval zijn stijgijsers nodig om de top van de Toubkal te bereiken.

Politie-expeditie.nl heeft als doel voor een ieder die werkzaam is bij de Nederlandse Politie (ook studenten), de grenzen te verleggen door het aanbieden van uitdagende expedities naar aansprekende bergen. Politie-expeditie.nl is verantwoordelijk voor zowel de selectie als voorbereiding in Nederland.

Belangstelling? hans.robijn@politie-expeditie.nl

HANDBAL IN TWENTE

Tekst: Jasper van der Duin

Op zaterdag 19 november heeft het Politie Handbalteam een wedstrijd gespeeld in Twente. Deze wedstrijd was georganiseerd door de Hengelose Handbal Vereniging DONAR als regionale promotie van de handbalsport. In het Twentse Deurningen trad de herenselectie aan tegen het eerste team van HHV DONAR, dat in de regioklassen speelt. De tegenstander was erg gemotiveerd om de heren van de politie te verslaan. De wedstrijd was geweldig om naar te kijken, met aan beide kanten mooi technisch handbal. Mede door het goede en rechtvaardige optreden van de scheidsrechters (verwijzing naar het project misschien) was ook het spel sportief.

Door de trainer van DONAR werd deze wedstrijd aangegrepen om de opkomende jeugd te laten proeven van dit niveau. Deze jongemannen hebben een solide indruk achtergelaten. De wedstrijd was voor de selectie van het politiehandbalteam een mooie graadmeter om te kijken waar ze staan. In 2012 staat er een aantal belangrijke wedstrijden voor ze op de agenda, waarvoor er nog behoorlijk getraind moet worden.

In de agenda op politiesport.nl zullen wij al onze wedstrijden vermelden.

Als je mee wilt trainen en/of spelen neem dan contact op met ons.

Wedstrijdkalender

februari 2012

03 - 02 - 2012	Atletiek	Wintercross	Maastricht
03 - 02 - 2012	Survival	Survival Gendringen	Gendringen

maart 2012

09 - 03 - 2012	Atletiek	NK Cross	Overveen
24/25 - 03 - 2012	Atletiek	EK Cross	Boekarest (Roemenië)
28/29 - 03 - 2012	Voetbal	Hollands Midden International Indoor Police Soccer Tournament zaalvoetbaltoernooi	Leiden

april 2012

14 - 04 - 2012	Handbal	Handbal Training	Amsterdam
22 - 04 - 2012	Atletiek	Halve/Hele Marathon	Enschede

Colofon

Administratie:

Kantoor NPSB
Loes van Overeemlaan 11
3832 RZ Leusden
e-mail: npsbkantoor@politiesport.nl

NPSB-website:

<http://www.politiesport.nl>

Redactionele bijdragen van:

Gerda Preusting, Jacqueline
Rustidge, Pieter van Bokhoven,
Ernie Haverhals, Gert Jan Hoolwerf,
Claudia van Duiven, Hans Robijn,
Richard van Eijnsden,
Karel van Engelenhoven,
Hans Bonting, Jasper van der Duin

Hoofd- en eindredactie:

Gerda Preusting
Tel: 06 - 53 84 74 30
e-mail: communicatie@politiesport.nl

Kantoor NPSB:

Postbus 100
3970 AC Driebergen
tel: 06 - 21 83 52 84

Webmaster:

Richard Groenewoud

Fotografie:

Edwin Edens, Colin Westerneng,
Ernie Haverhals, Rachelle Cornelis-
sen-Wenting, Paul Onckels, Peter
van Gurp, Willem van Zeven, Henk
Boekhorst

Coverfoto: Willian ter Hoeve

Vormgeving/DTP:

Lukas Tweehuysen
Maarten Brugman

Uitgeverij & advertentieverkoop:

Ter Hoeve Uitgevers
Kerkallee 43 c
6882 AM Velp
tel: 026 - 361 59 59
E-mail: info@terhoeveuitgevers.nl
Website: www.terhoeveuitgevers.nl

De redactie behoudt zich het
recht voor om artikelen te wijzigen
of te weigeren. Voor overname van
artikelen, foto's en advertenties is
toestemming nodig van de redactie,
uitgevers en van de oorspronkelijke
rechthebbende.

Jaargang

Editie oktober 2011
78e jaargang, nr 1523

Bestuursleden/Gedelegeerden NPSB

BESTUURSLID

Wilbert Paulissen
VOORZITTER
wilbert.paulissen@klpd.politie.nl

Gerard Huijser van Reenen
BESTUURSLID
gerard.huijser.van.reenen@zaanstreek.politie.nl

Anja Leemans
BESTUURSLID
anja.leemans@no-gelderland.politie.nl

Jaco Ousoren
BESTUURSLID (namens KMAR)
jc.ousoren@mindef.nl

Ben Zegwaard
PENNINGMEESTER
ben.zegwaard@politieport.nl

BONDSKANTOOR

Jacqueline Rustidge
coördinator politieport
NPSB KANTOOR
Postbus 100
3970 AC Driebergen
jacqueline.rustidge@politieport.nl

BEZOEKADRES

Loes van Overeemlaan 11
3832 RZ Leusden
npsbkantoor@politieport.nl

FINANCIËLE ADMINISTRATIE

Kasper Stevense
FINANCIEEL ADMINISTRATEUR
kasper.stevense@politieport.nl

GEDELEGEERDEN

ATLETIEK

Gerda Preusting
atletiek@politieport.nl
06-53847430

BADMINTON

Ger Tabeling
tabeling@kabelfoon.nl
06-22501494

BASKETBAL

Ernie Haverhals
basketbal@politieport.nl
073-6311907 / 06-46176907

DUIKEN

Rob Litjens
rob.litjens@limburg-noord.politie.nl
06-52532147

GOLF

Petra van den Aardweg
dirtroad65@gmail.com
06-51109275

Wil Giesbertz
06-10912053

HANDBAL (HEREN)

Jasper van der Duin
jasper@vanderduin.nl
070-2206797 / 06-46760780

HANDBAL (DAMES)

Miranda Maarsen
06 - 50693157

HENGELSPORT

Jan Overbeek / Henk Kuipers
jan_overbeek@kpnmail.nl
074-22777009 / 06-30237796
Henkensonjakuiipers@kpnplanet.nl
06-50645112

JUDO

Richard van Eijsden
utr08090@utrecht.politie.nl
06-51139729

KAATSEN

Hendrik Baarda
hendrik.baarda@friesland.politie.nl
06-52057226

KLEIDUIFSCHIETEN

Jurrien Froma
jfroma@ziggo.nl
06-50268009

KLOOTSCHIETEN

Gerard Hampsink
ghampsink@home.nl
0546-622683

SCHAATSEN

Judith Moraal
judith.moraal@twente.politie.nl

SCHIETEN

Gert Jan Hoolwerf
gjhoolwerf@versatel.nl
06-12791868

Koos Janssen
koos.janssen@klpd.politie.nl
06-23275708

Paul Onckels
paul.onckels@versatel.nl
06-21578814

ADVENTURERACE SURVIVAL BERGSPORT INDOORKLIMMEN

Hans Robijn
hans.robijn@politie-expeditie.nl
06-51054491

SQUASH

Harry Bosch
himes@home.nl
0534-555387

TAFELTENNIS

Vacant

TENNIS

Pieter van Bokhoven
pieter.van.bokhoven@brabant-zo.politie.nl

VOETBAL

Patrick van de Lagemaat
patrick.van.de.lagemaat@utrecht.politie.nl
06-12957321

Marco Miltenburg
marco.miltenburg@utrecht.politie.nl
06-50740576

VOLLEYBAL

Jeroen Willems
jeroen.willems@flevoland.politie.nl
06-55 69 79 67

Jo Rullens
jo.rullens@politieacademie.nl
06-12414824

WIELERSPORT

Jef van Hooft
jef.van.hooft@brabant-noord.politie.nl
06-46017945

ZEILEN

Hugo Schrama
hugo.schrama@klpd.politie.nl
06-46376783

ZWEMMEN

Pieter van Bokhoven
pieter.van.bokhoven@brabant-zo.politie.nl

